

bliver sagt på det her samråd den 8. maj, som vil stille Enhedslisten tilfreds og få dem til at sige: Nu afventer vi og ser, om det så også bliver til noget fra regeringens side?

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Med hensyn til hr. Ole M. Niensens spørgsmål vil jeg sige – jeg tror, jeg svarede meget præcist på det – at det selvfølgelig vil koste nogle penge at lægge en produktion om. Ingen tvivl om det. I de tidligere finanslove har der faktisk også været nogle penge til det. De er så forsvundet, en del af dem. De kunne jo komme ind igen.

Men arbejdspladser vil der ikke gå tabt, under ingen omstændigheder. Der vil blive brug for mange flere beskæftigede i vores landbrug, hvis der skal ske den produktionsomlægning. Det siger jo sig selv. Der kommer ingenting ud af ingenting andet end lommeuld, og der kommer i hvert fald ingen omlægning uden flere beskæftigede. Så det er en direkte vej til at øge beskæftigelsen i landbruget.

Så vil jeg svare hr. Christian H. Hansen: For Enhedslisten er det meget væsentligt, at vi opnår en tilkendegivelse fra et flertal i udvalget om, at der skal sættes en grænse enten på kilometer eller på timer – det kunne være 3 timer, eller det kunne være 300 km, som er det maksimalt acceptable – at der er et flertal, der tilkendegiver, at der må være en sådan grænse, og den skal være anstændig dyrevelfærdsmæssigt.

KL. 19.55

Det andet er, at vi ønsker, ministeren skal efterkomme vores beskedne, ydmyge ønske om at gå til Kommissionen og diskutere med Kommissionen, om det virkelig kan være Kommissionens ramme alvor at ville forhindre, at vi her i Danmark sikrer dyrevelfærden.

Jeg håber, vi i udvalget kan komme frem mod de to punkter, men det er mit bud på, hvad udvalget kunne gøre i forhold til sagen. Og jeg håber selvfølgelig på, at det vil ligge allerede i det næste talepapir, som ministeren kommer med, når hun møder frem i udvalget.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg kan altså ikke forstå, at hr. Keld Albrechtsen kan lukke øjnene for kendsgerningerne, selv om han selvfølgelig ikke accepterer de markedsøkonomiske kræfter, men det er nu engang dem, der fungerer. Og så er det jo sådan, at produktionen af slagtekyllinger f.eks. vil forsvinde til udlan-

det. En meget, meget væsentlig del af svineproduktionen vil forsvinde, for der er ikke købere til den. Vi lever jo ikke i et planøkonomisk system, hvor man opretholder produktionen i samme omfang, uanset om det kan betale sig eller ikke. Den smutter jo ud, simpelt hen.

I hvert fald må det med minkene være helt oplagt. Det er altså ikke bare et spørgsmål om flere hænder, for der skal altså mange hænder til at holde styr på de mink, hvis de skal leve sådan et fri liv, det kan vi vistnok se. Det kan i hvert fald ikke lade sig gøre.

Men også de andre produktioner smutter. Det er bare en kendsgerning. Der kan ikke afsættes de mængder. Der kan afsættes nogle begrænsede mængder af en høj kvalitet osv. Men forbrugernes moral er ikke så høj, som de udtaler. Der er ikke den efterspørgsel efter de produkter til højpriser, som man fabler om. Produktionen smutter, så der er ikke tale om flere arbejdspladser.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Nu nævnte hr. Keld Albrechtsen lige lidt om tid og kilometer. Det gjorde mig lidt nervøs, også fordi jeg faktisk oplevede, at justitsministeren så glad ud; men hr. Keld Albrechtsen holder vel egentlig stadig væk fast i, at vi taler om nærmeste slagteri og en kilometergrænse. Det er det, der er vigtigt, at vi får præciseret, at vi ikke bare taler om et eller andet antal kilometer eller et eller andet antal timer. Vi snakker om nærmeste slagteri, og så sætter vi en kilometergrænse på. Det er stadig væk det, vi taler om, ikke?

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

I Enhedslistens forslag ligger, at det er nærmeste slagteri.

Jeg vil sige det på den måde, at vi i Enhedslisten er smidige over for, at et flertal i udvalget finder en formulering, som sikrer dyrevelfærden. Derfor har vi ikke meldt ud, at det lige nøjagtigt skal være på den måde, som det fremgår af Enhedslistens forslag.

Det har været nævnt i diskussionerne, at hvis man havde formuleringen om, at det skulle være nærmeste slagteri, selv om der er to slagterier, der begge to er inden for en kort afstand, så vil det være rimeligt, at hvis man har en kontrakt med det ene af de to slagterier, o.k., så skal man vise den smidighed, selv om det ligger 10 km længere væk. Det var det, der i virkelighe-